Лубні

Вступ

Де навесні сивіють віти
Акацій білих у гаю,
Я пісню кидаю свою
Між запашні, п’янкучі квіти.
А вітер ніжний приліта,
І пісня маком зацвіта;
Про Рідний Край, кохані ниви,
І кислі присмаки кислиць…

А місяць повний і щасливий
Пливе між вицвілих зірниць.
Легенди творяться таємні
Серед сопілок солов’їв.
Я тут зростав, співав, любив
У ночі, запашні і темні.
І сестрою мені була
Блакитна, лагідна Сула.

2

Наливайків брід

Лубні мої, моя колиска!
Легенд загублена луна…
З-за хмари кібець вирина
Над давнім полем бойовиська.
І там, де брязкали мечі,
На власній ниві орачі
За плугом йдуть, і сонця промінь
На рало падає сріблом.
Я тут, неначе в ріднім домі

Над цим оспіваним руслом.
Де під вербою хвилі сині
Несуть дитячих років слід, —
То славний Наливайків брід
Попід горою, у долині.
Верба схилила довгі віти,
Як свідок щастя і розлук…
Поета зве пісні творити
Якоїсь пташки ніжний звук…
Тут Наливайко в ніч киплячу?
Топив із золотом бочки,
А я свою любов дитячу
Згубив над спокоєм ріки…

3

У моїй стороні

Упаде ясний світанок
Десь у далину…
Двійко гарних подолянок
Йдуть по дивину.

Босоніж ідуть у росах.
Ззаду срібний слід.
Янтарем горить на косах
Світанковий світ.

А в садах – вишні червоні
Жаром миготять.
А у стайнях – власні коні
Сіном хрумкотять…

На покосах дзвонять коси, —
Косять косарі…
В дружній праці луг голосить
З ранньої зорі.

Це – удень. А прийде вечір
Синій і легкий, —
У садках заводять речі,
Пісню парубки.

Зашумить село піснями
Не село – розмай.
"Хто веселий – той із нами
Танок починай!"

Зійде зірка вечорова,
Місяць засія, —
Україна грає нова,
В радощах буя.